

DECYZJE

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2015/744

z dnia 8 maja 2015 r.

w sprawie zezwolenia na wprowadzenie przez Niderlandy środka tymczasowego zgodnie z art. 52 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 w zakresie dodatkowych wymagań dotyczących pakowania i oznakowania papierosów elektronicznych i pojemników zapasowych zawierających nikotynę

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin, zmieniające i uchylające dyrektywy 67/548/EWG i 1999/45/WE oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 52,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 10 marca 2015 r. Niderlandy poinformowały Komisję zgodnie z art. 52 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1272/2008, że mają uzasadnione powody, by uważać, że zawierające nikotynę papierosy elektroniczne i pojemniki zapasowe, jakkolwiek spełniają wymogi wspomnianego rozporządzenia, stanowią poważne zagrożenie dla zdrowia ludzkiego w związku z wymogami w zakresie oznakowania i pakowania. Niderlandy przyjęły środek tymczasowy w odniesieniu do tymczasowych przepisów dotyczących papierosów elektronicznych w dniu 24 listopada 2014 r. Środek ten (dalej: „dekret”) został opublikowany w Dzienniku Urzędowym Królestwa Niderlandów z dnia 28 listopada 2014 r. ⁽²⁾. Niderlandy poinformowały o dekreście pozostałe państwa członkowskie oraz Europejską Agencję Chemikaliów w dniu 12 marca 2015 r.
- (2) Artykuł 4 ust. 1 dekretu stanowi, że zawierające nikotynę papierosy elektroniczne i pojemniki zapasowe do nich muszą być zabezpieczone przed dziećmi, a art. 4 ust. 2 stanowi, że pojemniki zapasowe muszą posiadać zamknięcia uniemożliwiające otwarcie przez dzieci, chociaż nie jest to wymagane przez rozporządzenie (WE) nr 1272/2008. W tym kontekście należy zauważyć, że do celów rozporządzenia (WE) nr 1272/2008 papierosy elektroniczne mogą być uznane za mieszaniny w pojemniku. Przez objęcie zarówno papierosów elektronicznych, jak i pojemników zapasowych wymogiem zamknięcia zabezpieczającego przed dostępem dzieci bez względu na stężenie graniczne tej substancji w mieszaninie, dekret nakłada dodatkowe wymogi wykraczające poza przepisy rozporządzenia (WE) nr 1272/2008. Z kolei art. 7 ust. 2 dekretu stanowi, że o ile zalecenie przechowywania produktów poza zasięgiem dzieci nie jest obowiązkowe na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1272/2008, opakowanie jednostkowe i opakowanie zewnętrzne muszą nosić takie zalecenie. W związku z tym dekret wykracza poza obowiązek oznakowania na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1272/2008. Z powyższych względów dodatkowe wymogi zawarte w art. 4 ust. 1 i 2 oraz art. 7 ust. 2 dekretu mogą utrudniać wprowadzanie na niderlandzki rynek produktów zgodnych z obowiązującymi przepisami określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 1272/2008.
- (3) Niderlandy przedłożyły uzasadnione powody, by sądzić, że zawierające nikotynę papierosy elektroniczne i pojemniki zapasowe stanowią poważne zagrożenie dla zdrowia ludzi. Mając na uwadze, że choć w pierwszej połowie 2013 r. odnotowano jedynie 2 przypadki zatrucia, to ich liczba wzrosła w drugiej połowie roku, osiągając w sumie 33 przypadki w 2013 r. i 43 przypadki w 2014 r. W 2013 r. w 27 przypadkach mieszaniny zostały przyjęte doustnie, w szczególności przez ośmioro dzieci w wieku od 0 do 4 lat. Wymogi oznakowania i pakowania zawarte w dekreście mają charakter pozwalający na uniemożliwienie dzieciom dostępu do tych mieszanek, a tym samym są odpowiednie, aby zmniejszyć ryzyko dla zdrowia dzieci.

⁽¹⁾ Dz.U. L 353 z 31.12.2008, s. 1.

⁽²⁾ Besluit van 24 november 2014, houdende tijdelijke regels met betrekking tot de elektronische sigaret (Warenwetbesluit Elektronische sigaret), Staatsblad van het Koninkrijk der Nederlanden, 28 listopada 2014 r., nr 456, s. 1.

- (4) Przepisy dekretu odzwierciedlają przepisy art. 20 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/40/UE ⁽¹⁾. Państwa członkowskie mają obowiązek wprowadzić w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania tej dyrektywy najpóźniej w terminie do dnia 20 maja 2016 r.
- (5) Dekret jest środkiem tymczasowym, który może mieć zastosowanie do czasu wejścia w życie środków przyjętych przez Królestwo Niderlandów w ramach transpozycji dyrektywy 2014/40/UE do holenderskiego prawa krajowego. Środki powinny zatem być dopuszczone do stosowania do dnia 19 maja 2016 r.
- (6) W celu umożliwienia Komisji dotrzymania 60-dniowego terminu podjęcia decyzji ustanowionego w art. 52 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1272/2008 niniejsza decyzja powinna wejść w życie z dniem jej opublikowania.
- (7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 133 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Środek tymczasowy przewidziany w art. 4 ust. 1 i 2 oraz art. 7 ust. 2 dekretu z dnia 24 listopada 2014 r. dotyczący przepisów przejściowych w odniesieniu do papierosów elektronicznych, zgłoszony Komisji przez Niderlandy w dniu 10 marca 2015 r., jest dopuszczony do stosowania do dnia 19 maja 2016 r.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 8 maja 2015 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/40/UE z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich w sprawie produkcji, prezentowania i sprzedaży wyrobów tytoniowych i powiązanych wyrobów oraz uchylająca dyrektywę 2001/37/WE (Dz.U. L 127 z 29.4.2014, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz.U. L 396 z 30.12.2006, s. 1).